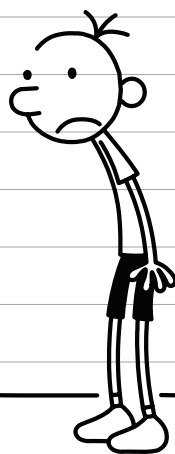

HET LEVEN
van een
LOSER

PARTYPOOPER

door Jeff Kinney

JUNI

Dinsdag

Als je klein bent, moet je van elke verjaardag volop genieten. Want voor je het weet ben je volwassen en is het feest voorbij.

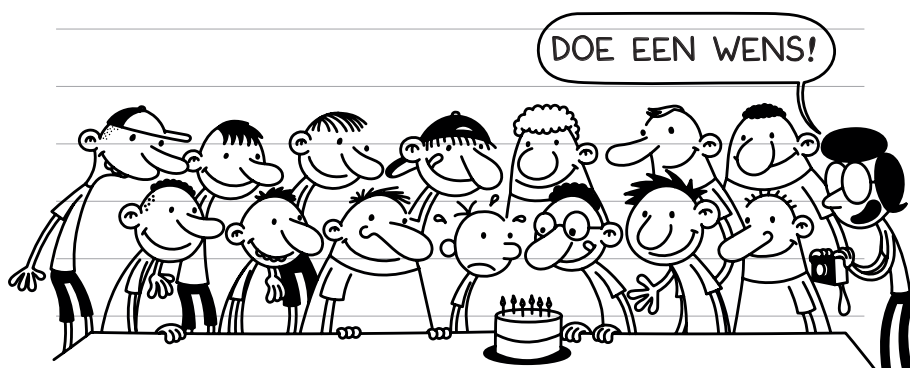

Het probleem is, de eerste drie of vier jaar van je leven heb je helemaal niks aan je verjaardag omdat je geen idee hebt wat er gebeurt. En dan zijn er nog maar een paar goeie jaren over vóór je verzorgingsproducten en overhemden voor je verjaardag gaat krijgen.

Dus als dit jaar mijn laatste echte feest is, dan moet het wel een **KNALLEND** afscheid worden.

Ik weet helaas nog niet hoe ik dat ga regelen.
Ik ben dit weekend jarig, en ik heb nog niet eens
besloten wie ik uitnodig of waar ik mijn feest ga
geven. Maar dat kan nog wel even wachten, want ik
moet nu eerst bedenken wat mijn WENS wordt.

Je krijgt elk jaar één kans om een wens te doen die
je hele leven kan veranderen. Maar als dat moment
dan aanbreekt, ligt er veel te veel druk op.

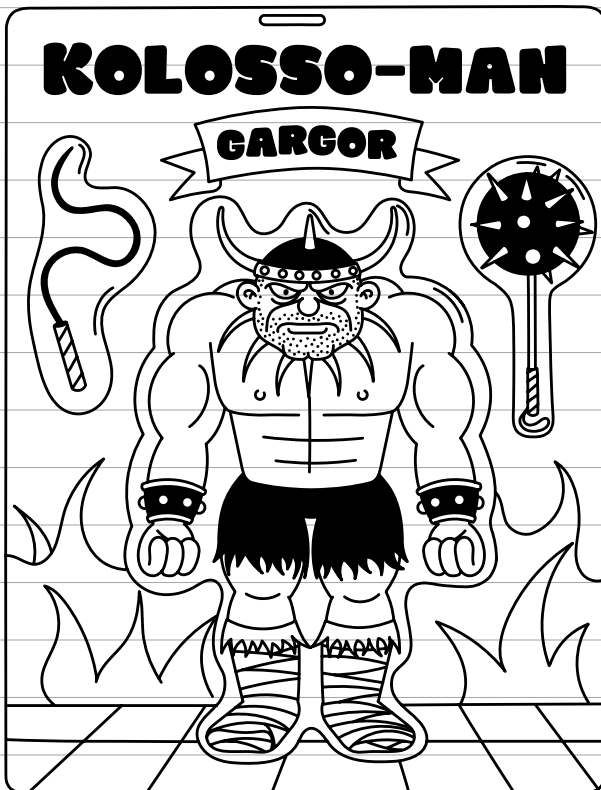

Dus meestal raak ik in paniek en zeg ik het eerste
wat er in mijn hoofd opkomt.

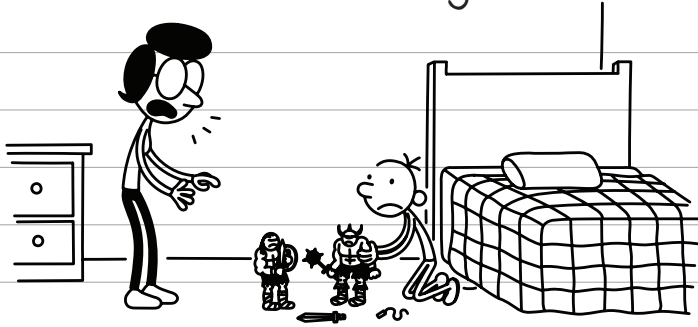

Ik pijnig mijn hersens om voor dit jaar een goede wens te bedenken. Maar ik kan nog steeds niks verzinnen.

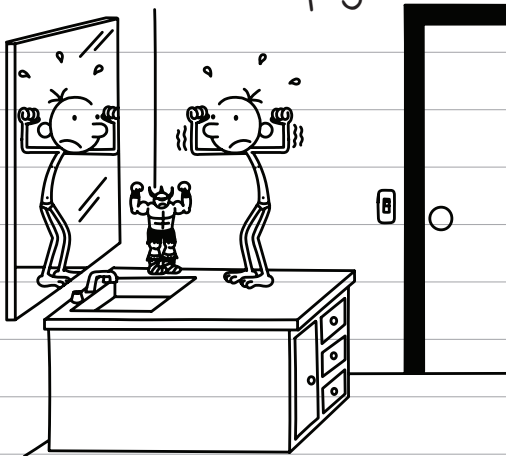
Als je jonger bent is het makkelijk om een wens te doen, want dan is er altijd wel een speelgoedje dat je graag voor je verjaardag wilt krijgen. Toen ik zeven was wilde ik van die actiefiguren die toen heel populair waren.

Mam zei dat ze geen goed gevoel had bij speelgoed met een 'onrealistische lichaamsbouw' omdat kinderen daardoor een slecht zelfbeeld kregen.

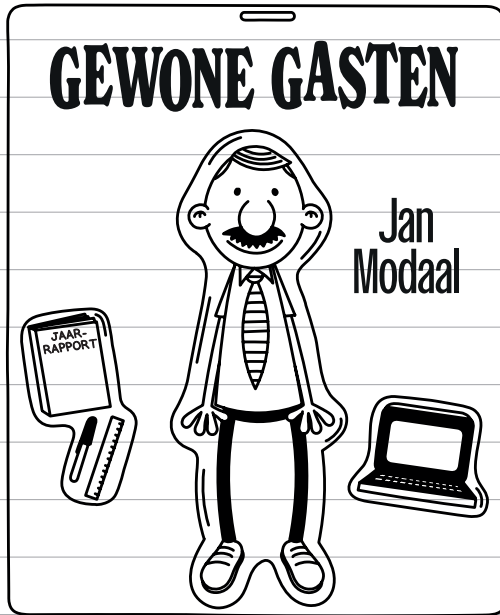

Het punt is dat ik me nooit slecht over mijn lichaam had gevoeld totdat zij dat zei. En sindsdien kijk ik heel anders naar mezelf in de spiegel.

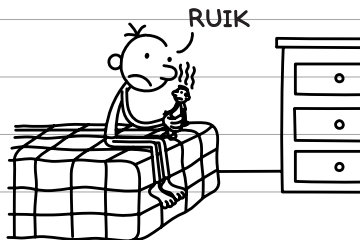

Uiteindelijk kocht mam geen actiefiguren van Kolosso-man meer voor me, maar kreeg ik alleen nog poppen uit de 'verantwoorde' speelgoedwinkel.

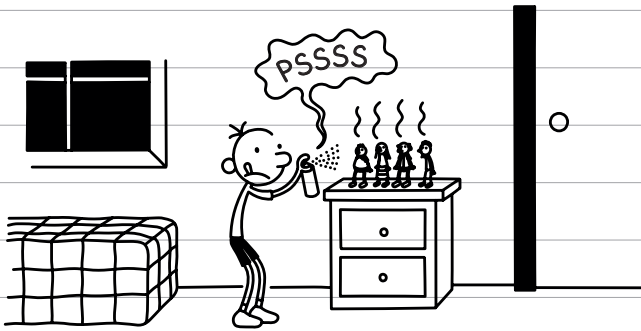
En al waren de lichamen van mijn nieuwe actiepoppen realistischer, ze waren niet half zo leuk om mee te spelen.

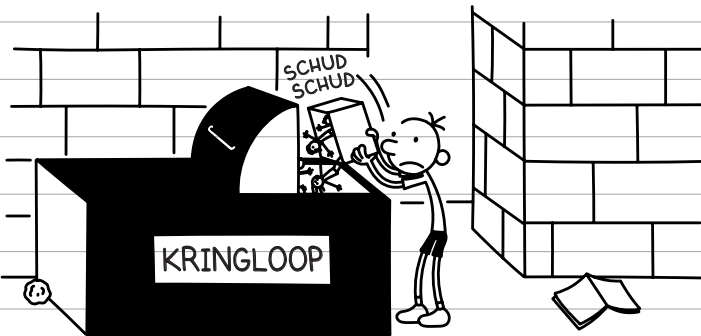
Als je het mij vraagt waren die dingen een beetje TE realistisch. Ze begonnen zelfs te STINKEN als je ze niet om de paar dagen waste. Ik wil niet hoeven bedenken of ik mijn speelgoed wel gewassen heb. Ik heb al moeite genoeg met mijn EIGEN hygiëne.

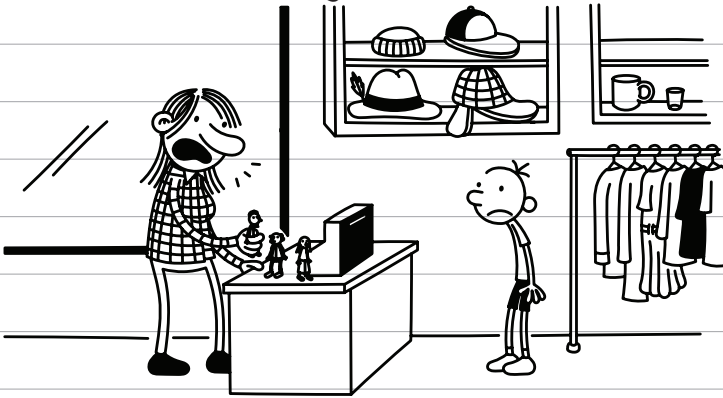
Mam liet zich een beetje meeslepen en kocht zo veel Gewone Gasten dat mijn slaapkamer naar een kleedkamer begon te ruiken. Ik had elke week een paar bussen luchtverfrisser nodig om het probleem de baas te blijven.

Uiteindelijk trok ik het niet meer en stopte ik al mijn Gewone Gasten in een kringloopcontainer. En ik vond het prima dat ze nu het probleem van een ANDER kind werden.

Toen zag ik een film waarin speelgoed tot leven kwam als er niemand thuis was, en kreeg ik spijt dat ik mijn actiepoppen had weggedaan. Dus ik ging naar de kringloopwinkel om ze terug te vragen. Maar de vrouw achter de kassa zei dat ik ze moest KOPEN als ik ze terug wilde.

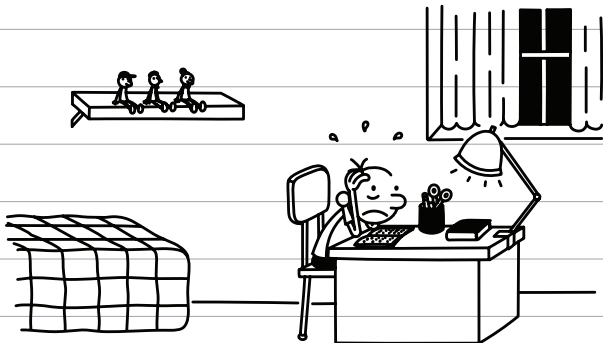
Dus ik moest mijn actiepoppen met mijn zakgeld terugkopen, en dat liet ik ze nooit meer vergeten.

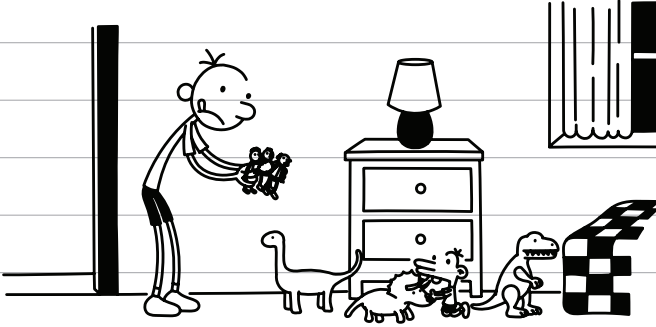
De mensen die dat soort films maken, snappen niet wat ze kinderen aandoen. Ik heb Pinokkio gezien toen ik klein was, en ik dacht dat mijn neus zou groeien als ik loog. En dankzij die film geloofde ik nooit wat mams neef Geert zei.

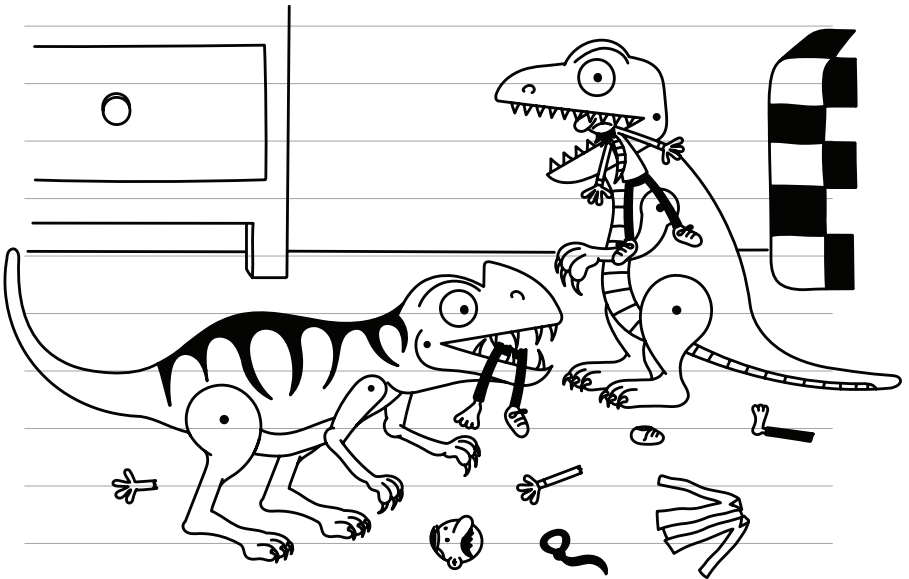
Toen ik eenmaal begon te geloven dat mijn poppen leefden, werd ik bang dat ze boos op me waren omdat ik ze had weggedaan. Dat maakte het moeilijk om me op mijn huiswerk te concentreren.

Vorig jaar gaf ik mijn Gewone Gasten eindelijk door aan mijn broertje Max. Dan kon hij verder met ze dealen.

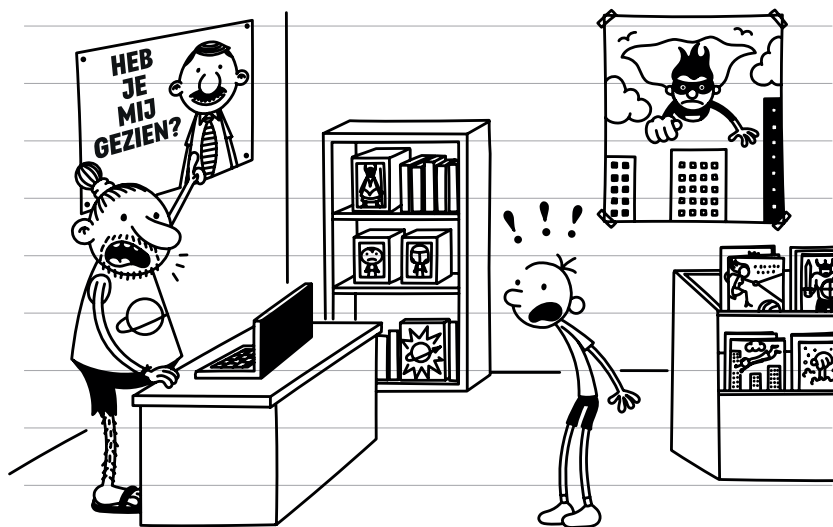

Maar dat bleek een HEEL FOUTE beslissing te zijn. Want in die tijd zat Max midden in zijn dino-fase.

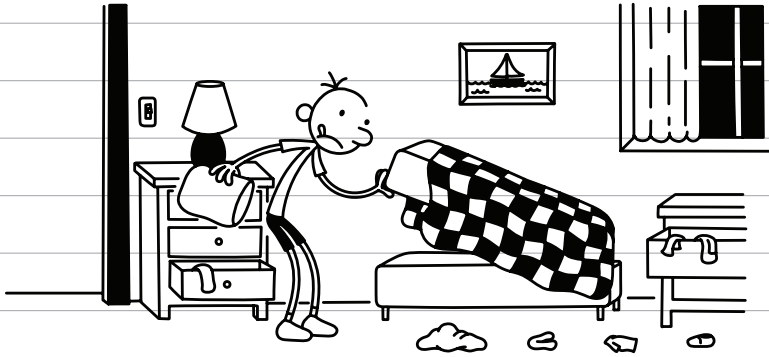
Ik denk dat Gewone Gasten niet populair waren bij kinderen, want ze worden niet meer gemaakt.

Maar toen gebeurde er iets heel gek. Opeens werden die poppen die niemand leuk vond verzamelobjecten. En dat maakte ze SUPERveel waard. In de stripwinkel ontdekte ik dat een puntgave Jan Modaal wel tienduizend dollar kon opleveren.

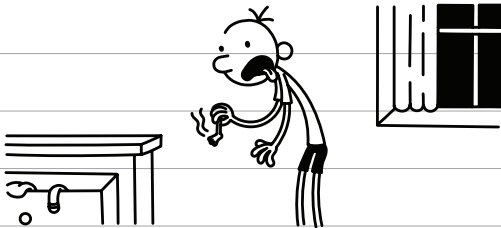

Ik had vroeger wel DRIE Jannen Modaal, en als ik zo slim was geweest om ze in de originele verpakking te laten, kon ik nu al bijna met vervroegd pensioen.

Toen ik ontdekte hoeveel die dingen waard waren, haalde ik de hele kamer van Max overhoop in de hoop dat ik een Jan Modaal zou vinden die al zijn ledematen nog had.

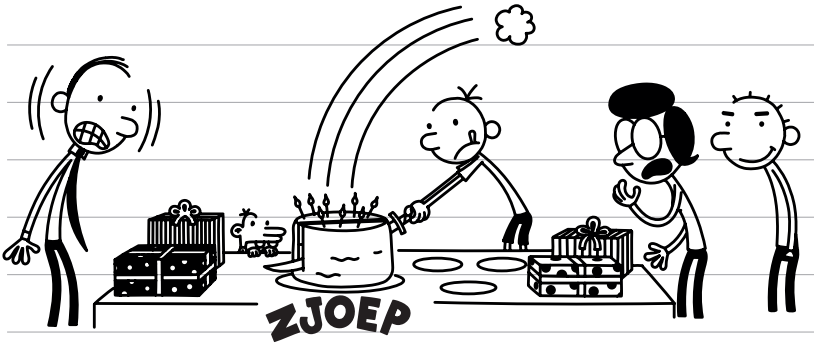

Ik vond een been onder Max' matras, en ik weet niet eens bij welke pop dat hoorde. Maar zo te ruiken was het een Alledaagse Albert.

Uiteindelijk werd ik te groot om nog met speelgoed te spelen, en daarom moet ik dit jaar een ANDERE wens verzinnen.

Het enige wat ik ECHT wil is een katana, zo'n cool zwaard waar samoerai en ninja's mee vechten. Maar ik denk dat mam zo iets niet in huis wil hebben.

Ninja's hebben zeker geen moeders, want die zouden minstens de HELFT van alles wat ze doen niet pikken.

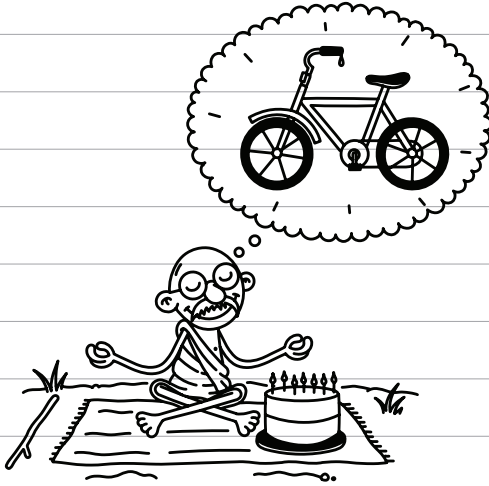
Ik vraag me af of ik niet te klein denk en juist iets GROOTS als een jetski moet wensen. Want dat zou een bezoekje aan het zwembad heel wat leuker maken.

Misschien ben ik wel te egoïstisch geworden en zou ik eigenlijk iets GOEDS moeten wensen, wereldvrede bijvoorbeeld.

Maar als mensen op hun verjaardag wereldvrede kunnen wensen, dan vraag ik me af waarom het nog niet overal vrede is. Ik wed dat dat komt doordat mensen soms wel ZEGGEN dat ze dat wensen, maar stiekem aan iets ANDERS denken.

Het punt is, je kunt nooit zeker weten dat je wens wordt vervuld. Ik heb vaak genoeg niet gekregen wat ik wenste, dus ik moet wel iets fout doen.

Als ik mijn wens doe hou ik altijd mijn vingers gekruist. Ik dacht dat dat extra geluk bracht, meer kans om te krijgen wat ik wenste. Maar volgens Rick haal ik dingen door elkaar.

Hij zei dat je vingers kruisen betekent dat je het NIET MEENT en dat je je wens dan tenietdoet. Dus wie weet hoeveel wensen ik door die blunder heb verspild.

Of misschien heb ik alles al die tijd juist GOED gedaan en loopt degene die verantwoordelijk is voor het vervullen van verjaardagswensen heel erg achter met zijn werk. Als dat zo is, komen die wensen later misschien nog uit.

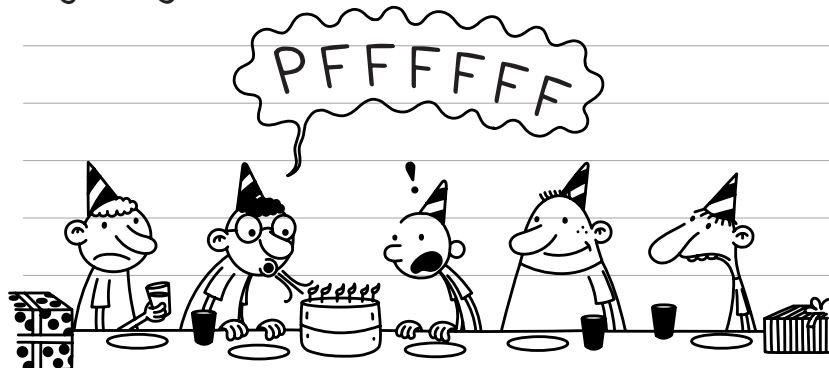
Ik hoop alleen dat ik niet TE lang hoef te wachten. Want tegen de tijd dat ik dat skateboard krijg waar ik op mijn negende om gevraagd heb, is het misschien al te laat om er nog van te genieten.

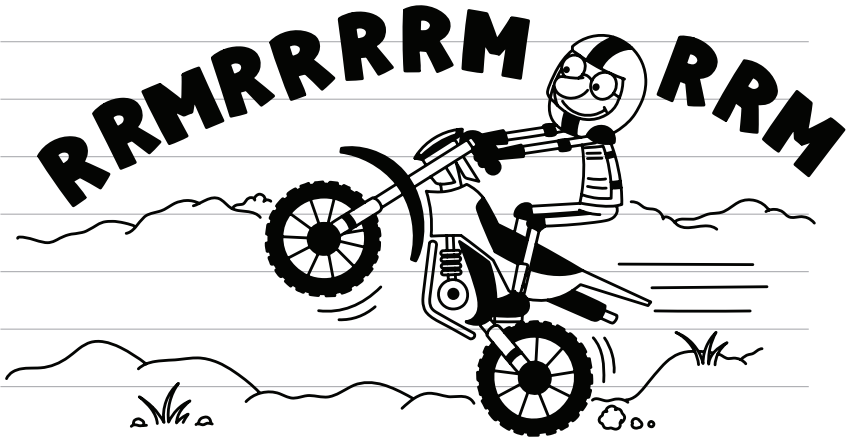
Er is nog iets: kun je alleen een wens doen als je de kaarsen op je taart uitblaast, of kan dat op ELK moment van je verjaardag? Want één jaar wenste ik iets ontzettend sufs op een heel ander tijdstip en toen ging die wens wel in vervulling.

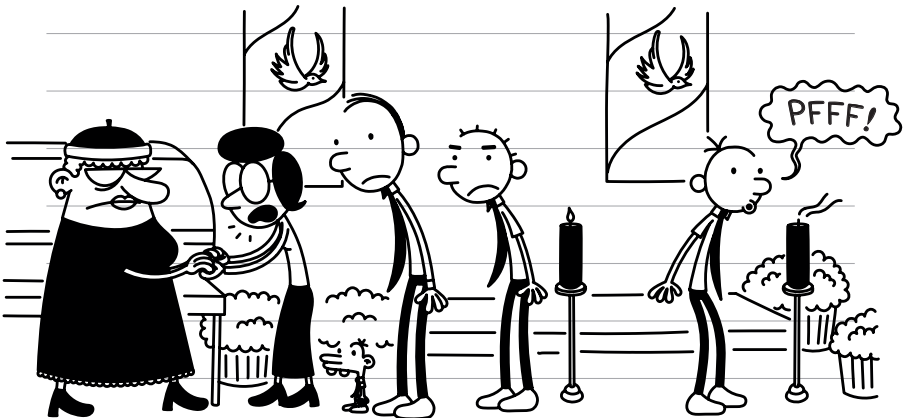
Ik weet niet eens zeker of het technisch gezien wel je EIGEN verjaardag moet zijn om een wens te kunnen doen. Karel Andersen kwam op mijn verjaardag en deed een wens met MIJN taart.

Ik hoefde niet eens te raden wat hij gewenst had, want een paar dagen later reed hij rond op een gloednieuwe crossmotor.

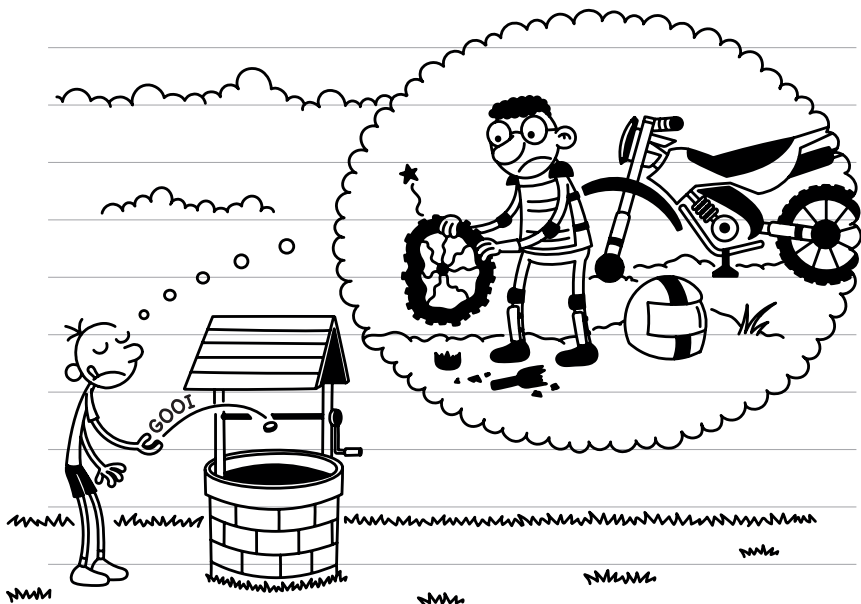

Misschien hoeft het NIEMANDS verjaardag te zijn om een wens vervuld te krijgen en is een kaars de enige vereiste. Dus elke keer dat ik er een zie doe ik een wens, voor de zekerheid.

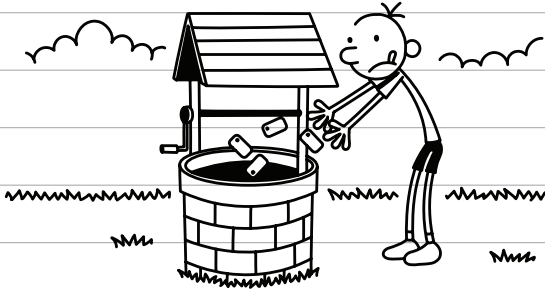
Terwijl je op je verjaardag wacht, zijn er nog
ANDERE manieren om een wens te doen.

In ons stadspark staat een wensput waar
mensen muntjes in gooien. Maar ik weet niet hoe
betrouwbaar dat is, want ik heb een hoop geld
besteed aan wensen die niet uitkwamen.

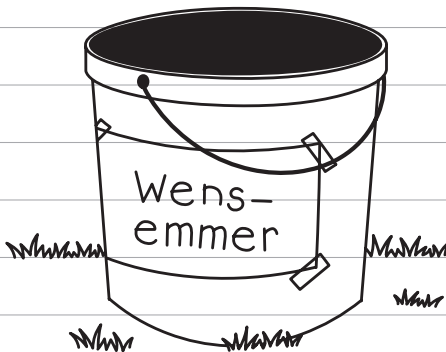
Misschien moet je extra betalen als je wilt dat je
wensen uitkomen. Dus op een dag heb ik er een stel
tegoedbonnen in gegooid om te zien of dat werkte.

Maar de wensput wist vast dat mijn tegoedbonnen verlopen waren, want met die poging had ik ook geen geluk.

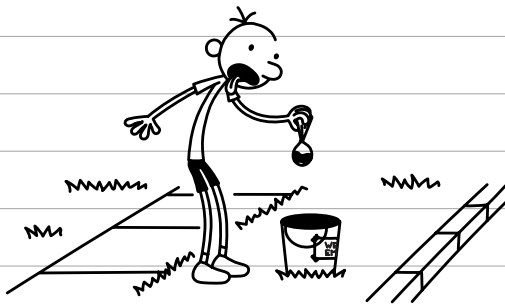

Om de paar weken hijst een parkwachter de emmer met alle muntjes op, en er zit een HOOP geld in dat ding.

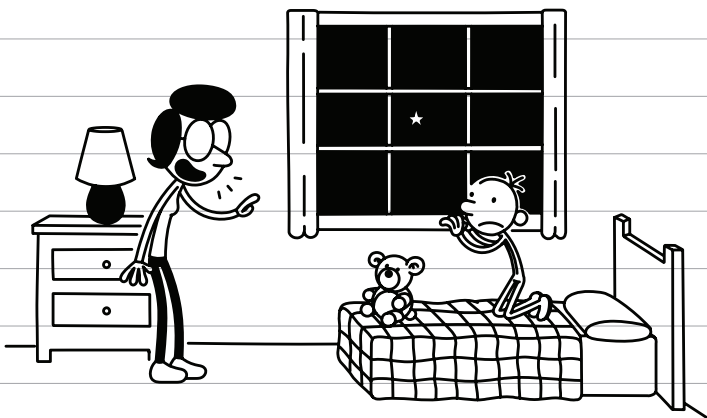
Ik besloot om een wensput in mijn voortuin te maken om te zien of ik een graantje mee kon pikken. Maar een put graven is een hoop werk en daarom hield ik het simpel.

Ik ontdekte dat de mensen in mijn straat
behoorlijk gierig zijn. Want toen ik de emmer na
de eerste dag leegde, zat er niks anders in dan
een paar snoeppapiertjes en een plastic zakje met
hondenpoep.

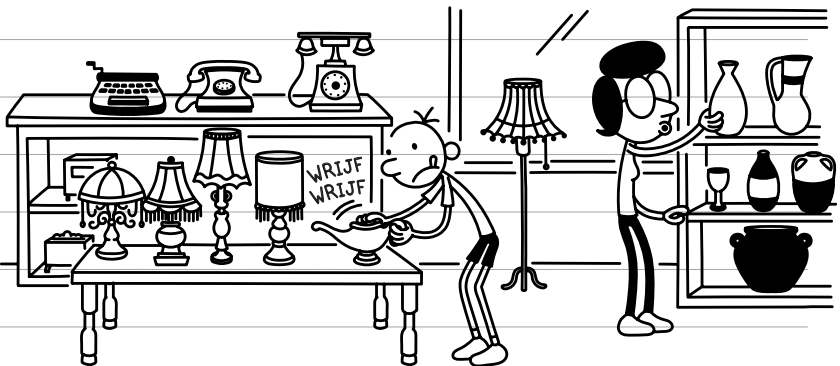
Toen ik klein was, zei mam altijd dat je een wens
kon doen als je 's avonds de eerste ster zag. Maar
ik denk dat een heleboel ANDERE mensen diezelfde
ster zien en dat ieders wens daardoor zwakker
wordt.

Ik bekijk het zo: de zon is OOK een ster, dus ik doe mijn wensen elke dag in alle vroegte, vooral tijdens het schooljaar.

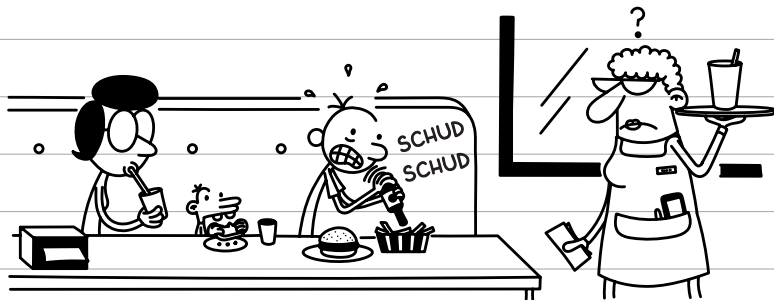
Een andere manier om je wens vervuld te krijgen is een lamp vinden met een djinn erin. En ik weet niet of djinns alleen in sprookjes bestaan, maar voor het geval ze echt zijn, struin ik in de weekends antiekwinkels af met mam.

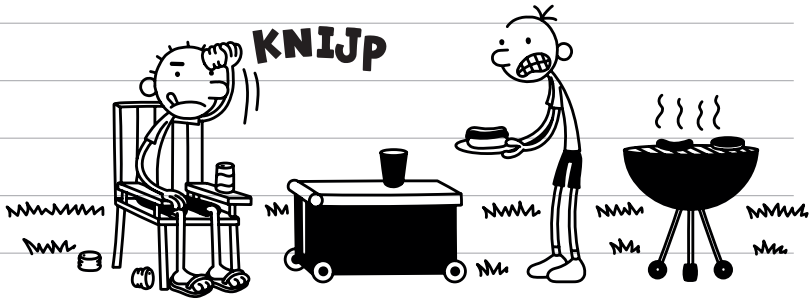
Djinns komen in films altijd uit zo'n olielamp die ze in oude tijden gebruikten. Maar ik heb gehoord dat djinns ook in flessen kunnen zitten, en ik hoop echt dat dat waar is.

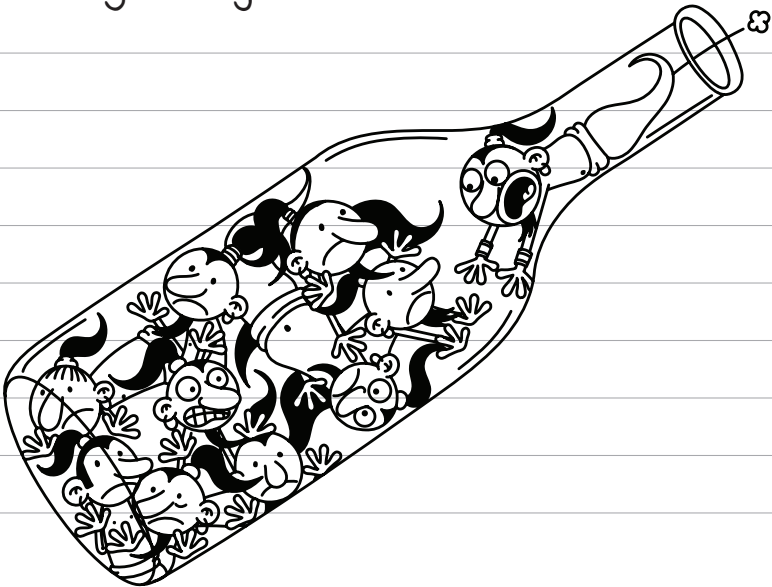
Toch zou het mooi zijn als je makkelijk kon checken of er een djinn in een fles zit. Want ik word elke keer zenuwachtig als ik ketchup op mijn friet doe.

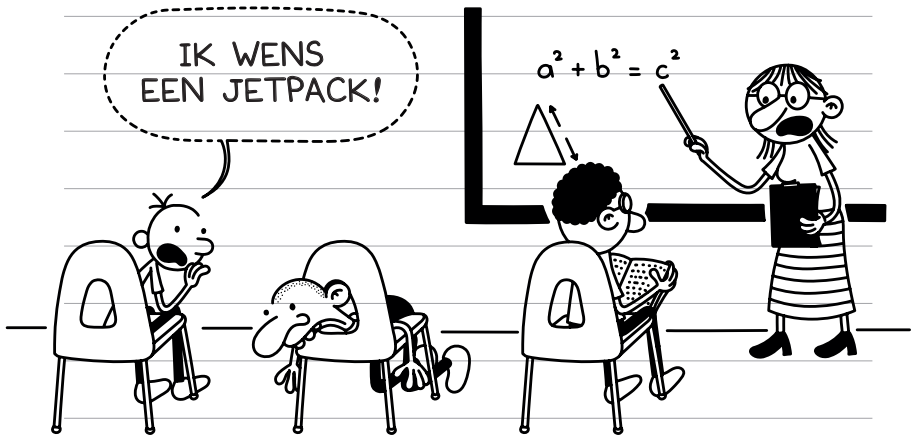
Ik weet bijna zeker dat djinns alleen in lampen en flessen zitten en niet in blikjes. Maar als dat WEL zo is, dan wordt het moeilijk voor Rick om in de hemel te komen.

Weet je, ik begrijp echt niet hoe djinns steeds weer vast komen te zitten in een fles. Je zou denken dat ze na een paar keer wel leren om wat voorzichtiger te zijn.

In mijn klas zit ene Jamal Lam, die twee of drie keer per jaar met zijn hoofd in een stoel vast komt te zitten. De laatste tijd vraag ik me af of hij in het geheim misschien een djinn is. Dus de vorige keer greep ik mijn kans.

Maar zoals ik al zei, ik weet niet eens of djinns wel bestaan en misschien verspil ik mijn tijd door er eentje te zoeken.

Dus ik hou het maar bij het verzinnen van een goede verjaardagswens, want dan is er tenminste een kans dat die vervuld wordt. En als ik niks origineels kan verzinnen, dan vraag ik misschien wel gewoon om wereldvrede.

Maar als mijn wens dan WEL vervuld wordt, hoop ik dat mensen onthouden aan wie ze dat te danken hebben.

Want ik had ook een katana kunnen vragen.

www.graphic-novels.nl
www.hetlevenvaneenloser.nl

Oorspronkelijke titel: *Diary of a Wimpy Kid - Partypooper*
Verschenen bij Amulet Books, een imprint van ABRAMS, New York

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2025 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™ of the
book's cover are trademarks and trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

Book design by Jeff Kinney
Cover design by Jeff Kinney with Pamela Notarantonio and Lora Grisafi

Voor deze uitgave:
© 2026 Uitgeverij De Fontein, Utrecht
Vertaling: Hanneke Majoor
Omslagafbeelding en illustraties: Jeff Kinney - Wimpy Kid Inc.
Omslagontwerp en grafische verzorging: Bert Holtkamp

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en
verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van
het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan
het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt,
in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door
fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining niet toegestaan.

ISBN 978 90 261 7742 2
e-book 978 90 261 8401 7
audio 978 90 261 8402 4
NUR 282, 283